

Kassai városnézés csokoládé készítés után

Szerencs – gyárlátogatás, csokoládé készítés és kóstolás

Elsőként Szerencsen álltunk meg a Bonbon kft-nél, akik kitartó munkával vissza tudták szerezni a Szerencsi márkanévet. Az elmondottak tükrében ez nem kis fegyvertény volt. A gyárlátogatás során mindenki elkészíthette saját díszítésű kedvenc tejsokoládé tábláját majd kóstoltunk és

kóstoltunk, illetve ismerkedtünk a csokoládéval és a gyár történetével. Megtudtuk, hogy a

magyarországi cukor, és a csokoládé gyártást szinte teljesen felvásárolták és felszámolták. A régi kedvenceinket is (amit most is magyarnak hiszünk) messze földön gyártják. A minőségről pedig inkább ne is beszéljünk. Érdemes megnézni, hogy mit veszünk csokoládé néven! Végül a mintaboltban mindenki kedvére vásárolhatott.

Megyer-hegyi Tengerszem – gyalogtúra

A bevitt kalóriákat Sárospataktól nem messze, próbáltuk elérni. A Megyer-hegyen fekvő tengerszem hivatalosan is Magyarország legszebb természeti csodája. A tengerszemet emberkéz formálta a középkor óta, de mára a hajdani malomkőbánya és a természet lenyűgözően harmonikus egységet alkot. Az itt termelt malomkövek minősége szerte Európában híres volt, köszönhetően egy véletlen vegyi

folyamatnak, mely során a kő kevésbé porlik, így paprika őrlésére is kiválóan alkalmas volt.

A tó legnagyobb mélysége 6,5 m, a tavat körülvevő sziklafalak pedig 50 méterrel magasodnak

a víztükör fölé. A lélegzetelállító szépségű tavacskát a Malomkő tanösvényen keresztül közelítettük meg. A tájékoztató táblák részletes ismertetést adtak a természeti jelenség kialakulásáról, a malomkőbánya történetéről, a bányászatról, a terület élővilágáról. Az út mentén több romos épülettel is találkoztunk, ahol a pincék, még össze sem omlottak. Az egyikbe bemerészkedtünk és a lélegzetünk is elállt. A pince végi lefalazást megbontották, és így

láthatóvá vált, hogy a pince egy barlangban folytatódik. Egy bátor jelentkezővel át is

"préseltük" magunkat a nyíláson majd követtük egy darabig a folyosót. Több helyen elágazott, és láthatóan minden irányba folytatódott, de a végén mindenhol törmelékekkel zárták el, így nem lehetett folytatni az utat. Kész labirintus lehetett korábban. Ekkor kézzelfoghatóvá vált bennem a történet, amit nem is olyan messze ettől a helytől, Boldogkővárában mesélt (négy szemközt, mert erről nem lehet beszélni) az idegenvezetőnk. Aki kíváncsi a történetre, jöjjön el velünk a vártúra 3-as kirándulásra, mert a történet ahhoz tartozik.

Kassa - városnézés

A második napot teljes egészében Kassára áldoztuk. Nagyon pozitív volt, hogy ingyenessé vált a parkolás, bár a táblák szerint fizetősek voltak, de az automaták takarva voltak. Még szabad helyet is találtunk a közelben, így semmi akadálya sem volt a városnézésnek. Kassa fő utcáján szinte minden megtalálható, így nem volt nehéz dolgunk. Azonban rögtön az első helyen zárt kapukra találtunk. Szerettük volna az Orbán torony után

megnézni a Premontrei templomot. Mint később kiderült, a város és a rend vezetőjének ellentéte miatt nem látogatható a templom (pár képet azért felteszek a belsőről is).

Sétáltunk a szépen helyreállított paloták között és kerestünk valamit, amiről a mai napig nem szabad beszélni. Megtaláltuk a szobrot, amin név helyett csak ez áll: 7832. Ez egy rabszám. Az igazi nevet, gróf Esterházy Jánosét még mindig nem lehet felírni, mert akkor hova lenne a magyarok kollektív bűnössége, azaz nem lehet rehabilitálni.

Következett egy olyan kiállítás, ahol Márai Sándorról kaphattunk bőséges információt. A sok információ mellett sokunk számára itt derült ki, hogy öccse Radványi Géza volt.

Elsétáltunk Márai szobra mellett, majd a kassai aranykincs leletet kerestük fel. Egyedül ebben a múzeumban nem beszéltek magyarul, de sikerült megvenni a jegyeket. Itt szembesültünk azzal a ténnyel, hogy a belépő jegyek a tavalyihoz képest 100%-kal emelkedtek. Később

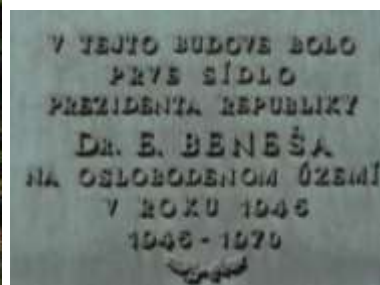
máshol elmondták, hogy április 1-től volt ez az emelkedés, de előtte 10 évig nem volt változás. Csak az aranykincsre voltunk kíváncsiak, így a többi kiállítást nem akartuk megtekinteni. Lenyűgöző a közel 3 000 db-os 12 kg-nyi aranyérme páncelesterme, melynek nagy része magyar pénz volt. A története, eredete kicsit ködösítve van így nem csodálkoztam, amikor később a Rodostó házban a tárlatvezető hölgy megerősített abban a tudatban, hogy szerinte is a leletnek köze van a Rákócziakhoz, de ezt nem lehet elismerni.

A páncelestermet elhagyva kicsit mi is elkalandoztunk, mert közvetlenül a kijáratnál (mindez a pincében van) betértünk egy másik terembe, ahol más jellegű kiállítást kezdtünk megnézni. Azonban ez nem tartott sokáig, mert annyira megfigyeltek, hogy pár perc múlva kidobtak bennünket, mert oda nem szólt a jegyünk. Ez jogos volt, de az már egy kicsit kifogásolható, hogy a páncelesteremben lévő kivetítő nem működött. Pedig ez egy nagyon fontos része a kiállításnak, hisz ezen a kivetítőn keresztül lehetett (volna) megnézni az egyes érmék óriásivá kinagyított képét, így olvasható lett volna minden felirat.

Mentünk tovább Rodostó házba. A török épület mását és eredeti bútorzatát találhatjuk itt. Ismét nagyon kedvesen fogadtak bennünket és kaptunk egy szívhez szóló ismertetőt. Ellenkezőleg a tavalyi helyi „magyar” idegenvezető szavaival, miszerint a Rodostó, az semmi, 10 perc alatt el lehet intézni, mi ismét több, mint egy órát töltöttünk el. Ezt követően igazából csak egy dolog volt hátra, a Szent Erzsébet dóm és a kriptá megtekintése. De előtte elsétáltunk egy nem túl jó állapotban lévő épülethez, a Jakab palotához. Lefényképeztem a másik táblát is, de ennek a fordítására még várok.

Szóval következett a főhajtás a fejedelem előtt. Az altemplomba nem volt egyszerű bejutni, mert a pénztáros hölgy a templomon kívül, a toronynál dolgozott és nem tudott lemenni velünk. Most jött a legérdekesebb. Mivel emlékezett tavalyról, ezért odaadta a kulcsot és kis csoportunk önállóan „saját kulccsal” mehetett be II. Rákóczi Ferenc és társai nyughelyére. Megmondta hol kapcsoljuk fel a villanyt és adta a kulcsot. Mindez ott, ahol

„vadásszák” a külföldi idegenvezetéseket. Él még a remény!

Egy új törvény értelmében a szlovák himnuszon kívül más himnuszt csak akkor szabad énekelni, ha hivatalos delegáció érkezik az adott országból. No comment. A főhajtás után következett a rövid szabad program, ahol a megszomjazott résztvevők szlovák sört kóstolhattak.

Kassáról egy 25 perces film a Hazajáró sorozatból:

<https://www.youtube.com/watch?v=iNWolzVfek>